

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban
megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom-
dájának” czimzandók.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:

BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknek ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden beigtalásért 30 kr.

Lapunk olvasóihoz!

A „Kecskeméti Lapok” ez év végeztével pályafutásának 12-ik évét tölti be, — mindenestre oly időmennyiség, mely vidéki lapoknál a ritkábban előfordulók közé tartozik, s azt mutatja, hogy a közönség, mely e lapot eddigelé fentartotta, — megértette, hogy szükség van egy organumra, mely városunk közügyei, a társadalmi kérdések és helyi érdekek körül, az egyformán gondolkozók ohajtásait, céljait, köztudomásra hozza, megértesse, ha kell, védelmezze, s a mit szépet, jót, hasznosat kivihet a polgárok összetartása, úgyszeretete, felkarolja és életre segítse!

Nem célunk ezúttal e rövid felhívásban lapunk programját tüzetesen előadni. Ismétlés lenne az, s legyen elég e tekiütben lapunk multjára hivatkozni.

A jövőt tartjuk most szemelőtt, s e tekintetben kívánunk pár szót lapunk barátaihoz intézni.

A lap mostani szerkesztősége ez év végével visszalép, s helyét társas szerkesztőség foglalja el, élén Dr. Horváth János úrral.

Dr. Horváth János úr neve, fáradhatlan munkássága, kitűnő tehetségei, irodalmi magaslaton álló műveltsége, úgy közszerepet és tiszteletben álló egyénisége, kezeskedik, hogy szerkesztése alatt megjelenendő lapunk, művelt közönségünk igényeinek mindenekben megfelelőleg fog vezetetni. Mellette mint a társas szerkesztőség tagjai Dr. Dékány Ráfael és Dr. Tassy Pál urak fognak közreműködni, kiknek úgy neve, mint eddigi működése, a mint egyrésztől általában ismeretes, úgy másrésztől a lap irányát s vezetését illetőleg teljes garantiát nyújt.

Munkatársakul kitűnő erőket voltunk szerencsések megnyerhetni s azon leszünk, hogy lapunk érdeke, tanulságos és változatos tartalmával a hozzá kötött várakozásnak megfelelően, mindenek felett pedig, hogy városunk közügyei körül, a döntő körök nézetét, szándokait s akaratát hiven tükrözze vissza s azt képviselje.

E célból különös gondot fordítunk a közgyűlési tárgyalásokra, s nemcsak az ott már megtörténtekeket regisztráljuk, — hanem előre is, alkalmas időben, minden fontosabb kérdés körül, szakavatott tollal irt cikkekben felszólalunk, s módot nyújtunk hivatott egyéneknek tárgyilagos eszmecserére. Az ellenvéleményt tiszteletben tartjuk, de alkotmányos úton, érvényre jutott határozatokat, intézkedéseket, a ferditések, túlzások és indokolatlan támadások ellenében megvédelmezzük.

Közügyeink körül támasztott érdemleges vitában, kötelességszerűleg részt veszünk. A személyeskedést azonban kerüljük, ámde ha ilyenbe igaztalanul belevonatnánk, igaz ügyszó illő buzgósággal és hévvel állunk sikra, megharczoljuk a harczot, mint ez a közügyek bátor bajnokait megilleti.

Egyebekre nézve ezúttal nem terjeszkedünk ki, Ujév kezdetével azonban tényleg mutatjuk meg, hogy lapunk a pártolásra, — mely iránt most a t. közönséget tisztelettel felhívjuk, — érdemes leend.

Lapunk alakja és előfizetési ára — egész évre 5 frt., negyedévre 1 frt. 50 kr. — a régi marad.

Előfizethetni e lapok kiadóhivatalában Tóth László nyomdász úrnál, és az e célból kibocsátott gyűjtő iveken.

Kecskemét, 1879. deczember 27.

A „Kecskeméti Lapok” vezérbizottsága.

Tisztelt olvasók!

Midőn e lap szerkesztését elvállaltam, ezt azért tettem, mert elegendő képességet és jóakaratot éreztem magamban ahhoz, hogy feladatomnak meg tudjak felelni. Nincs ebben dicsekvés, mert ha nem is minden ember dolga a lapszerkesztés, nem is valami nagy dolog. Mint mindennek, úgy ennek is megvan kellemetes és kellemetlen része, s ha valaki az előbbiben részesülni hajlandó volt, az utóbbi miatt nem panaszkodhatik.

S midőn most e lap szerkesztésétől visszalépek, nem tehetem ezt a nélkül, hogy fő és egyéb munkatársaimnak szives közreműködésükért köszönetemet ne nyilvánítsam. A dolog természetében fekszik, hogy ilyenek nélkül még helyi lapot sem lehet szerkeszteni, mert, ha valahol, úgy e téren különösen uralkodó főelv a: több szem, többet lát. Főmunkatársaimon kívül különösen dr. Szeless József tanár úrnak tartozom köszönettel, a ki kezdettől fogva mind e mai napig jelentékeny részben járult minden szám összeállításához s távol létem alatt főmunkatársaimmal együtt a lap pontos megjelenéséről gondoskodott.

Kecskemét, 1879. évi deczember hó 25-ikén.

Beliczay Jónás.

Közgyűlési elemények.

Kecskemét sz. kir. város törvényhatósági bizottságának értelmesebb része f. év és hó 16-ikán tartott rendkívüli közgyűlésén mély megilletődéssel s bánattal telt kebellet hallotta a helyettes polgármester jelentését, hogy köztiszteletünk és szeretetünk tárgya s a rend és fegyelem vasmarkú öre Balázsfalvi Kiss Miklós főispán úr nincs többé, e megdöbbentő nyilatkozat után láttunk könnyes szemeket, láttunk a fájdalomtól repedni készülő kebleket s hallottunk fájdalmas nyögéseket, pedig még nem volt alkalmunk eléggé mérlegelni veszteségünk nagyságát, mert még nem ismertük a féktelen ár romboló hatását, minthogy még eddig nem tapasztaltuk a védgát átszakadását; de ha a legközelebbi közgyűlés féktelenségeit már előbb tapasztaltuk volna a főispán halála által szenvedett veszteség fölött, nemcsak könnyes szemek lettek volna láthatók, nemcsak fájdalom sajtolta sohajok hallhatók, hanem okvetlenül bekövetkezett volna az általános hangos jajveszékélés és kétségbe esők siránkozása, mert a legközelebbi közgyűlésen, melyen sem a megboldogult főispán tekintélye, sem a betegeskedés által gátolt polgármester tapintat teljes személyisége nem elnökölhett, olyan fejtelenség és rendtelenség uralkodott, a milyent csak egy vad demagóg társulatban képzelhetni. N. D. ügyvéd úr, ki az üdvözült elnökléte alatt csak a szegletből merte alattomos kacsingatásaival bátorítani elvtársait, most a zöld asztal legfelső szegletén foglalt helyet, Cs. T. I. uram és Sz. Sz. P. uramék még néhány hozzájuk hasonló kapacitásokkal, kik a megboldogult főispán úr elnöklése alatt csak vezényszóra vagy intésre mertek ásitani,

most fennhangon dictioztak volna, de mivel ehhez nem értettek, tehát lármáztak.

De lett is azután közgyűlési galimathias, mert a mi még talán Magyarország alkotmányos életében sehol meg nem történt, megtörtént az Kecskeméten, hogy t. i. a legfelsőbb leiratok felolvasása és bemutatása előtt neki estek olyan dolgok tárgyalásának, a melyek két héttel később is jókor kerültek volna szőnyegre, H. J. ügyvéd és K. J. tanár urak alapos indítványaik után fel áll Cs. T. I. uram és ősz fejéhez nem illő bárgyúsággal előadja, hogy ő akarna valamit mondani, de hogy mit azt nem tudja, de annyit tud, hogy ő neki többet főispán nem köll, a kormány mög nyerjön többet, ha főispánt nem fizet, s ezt, az ékes szolálású kifejezést még csak derűtlenség sem követte, mert mindenki megrémült a felett, hogy a lélek-vándorlás csakugyan lábra kap, miután ugyan ily csak hogy szabályosabban kifejezett nyilatkozatot már egyszer hallott boldogult Dr. S. szájából, s most ime ugyanazt hallja Cs. T. I. uram szájából, s ezen végtelenül megütközött mindenki, mert azt hiszi, hogy az a különben művelt lélek, még most is csak itt jár, s kétségbe esett, hogy ha ennyire haladt 3 év alatt, akkor sohasem fog megtisztulni, és így elvész, miután még csak most van az első fokú tisztulás helyén. Sz. Sz. P., Cs. I. uramék és elvtársaik maguk módja szerinti követelése folytán el is lön határozva, hogy felsőbb rendeletek ide, felsőbb rendeletek oda, ők bizony majd csak választanak, mert Szilaj uramnak most is nagy fáradságába került ennyi.... népet összehajtani, hát csak rögtön szavazunk és választunk, annál inkább, mert Sz. Sz. P. uram így nyilatkozott: mög montuk má hogy rögtön választunk, hát választunk, hiszen a főispány úr minket beszéni se

hagyott; pedig dehogyan nem hagyta volna szegényi, hanem hát akkor hiányzott a bátorság.

Voltak pillanatok sőt napok is, midőn a nehéz pénzügyi viszonyok fogottak szőnyegen, hogy talán Cs. T. I. uram indítványa takarékosági szempontból, még talán az értelmesebbek között is talált volna pártolóra, de most miután a 22-diki közgyűlésen minden jobb értesült értelmes tag sajnos tapasztalta, hogy nálunk csakugyan szükséges egy felsőbb hatalom, mely az értelem nélküli demagogiát féken tartsa, és pedig vasmarokkal, mindenki azért fog imádkozni, hogy adjon az isten, de minél előbb, és minél erélyesebb főispánt Kecskemétnek, mert ha a közgyűlés multikori többsége pár hónapig így féktelenkedhetik, akkor Kecskemét árviz nélkül is Szegedet fog.

Kecskemét sz. kir. város tekintetes törvényhatóságához a színügyi bizottságnak 5-ik és 6-ik évi működéséről befejező jelentése.

A tekintetes törvényhatósági bizottságnak 1873. évi április 12-én tartott rendes közgyűléséből 232. szám alatt hozott határozatával, a helybeli színügy emelése, s ez által a közművelődés előmozdítása érdekében kiküldött, s tevékenységre utalt bizottság hat évi működését befejezve, részint kötelesség érzetétől indítva, de a tekintetes törvényhatóságnak 1875. január 20-án tartott közgyűléséből 39. sz. a. hozott utasítása által kötelezve is: jelentését a következőkben batorkodik tiszteletteljesen benyújtani.

Hivatkozással a korábbi 4 első evről, s különösen az utolsó 1877. évi augusztus hó 18-án beterjesztett és nyilvánosan is közzé tett jelentésünkre, van szerencsénk egyszersmind az 5-ik és 6-ik évekről folytatólagos, s működésünk megszünté folytán bezáró jelentésünk mellett számadás tételünket is csatolni.

I.

Az 1877/8. illetve 5-ik évi szinidényre pályázatot nyitván, a színház bérbeadása végett — hathatós ajánlatokkal támogatott, és jól meggondolt indokoknál fogva, — Némethy György és neje társigazgatókkal szerződünk: mely egységünket annak idején a tekintetes városi tanács is megerősítésével ellátni méltóztatott.

Törekvéseink szellemi és közművelődési tekintetben egy kitűnőnek elismert társaság szerződésével megjutalmazva lettek, mely társaság városunk jó nevének emelésére, valamint közhatóságunk áldozatkészségének méltó kiérdemlésére elismeréssel működött. Daczára ez előnyöknek és a bizottság erélyes fáradozásainak, az anyagi siker sem alérlő igazgatókra, sem a bizottságra nézve, nem volt kielégítő.

A közvélemény újabb követelményei valóságilag beállott mulasztáshoz szükségesek színházunkba több beruházást és javítást igényelvény, 451 frt 57 kr. fedezéséről kellett ismét gondoskodnunk, mind ennek daczára közönségünk részéről oly szerény pártfogás tanúsított, hogy a társulat fönállhatása tél közepén veszélyeztetve lett; mit a bizottság csak úgy hátrított el, hogy igazgatókat a 800 frt városi segélyen kívül külön még 260 frt kedvezményben részesíté.

Ezen 5-ik év lejártával, habár bizottságunk előre pályázatot hirdetett, ismét fentnevezett igazgatók tünvéni ki leginkább elfogadható vállalkozókul, — tekintettel veszteségeikre is, — a színház ismét részükre engedélyeztetett.

Igazgatók kellően igyekeztek a közönség pártfogását kiérdemelni, bizottságunk fáradozása a társulat fönntarthatására általánosan ismert volt. A legjeles drámai darabok gyakran üres ház előtt adtak, a társulat habár megérdemelte volna, ismét nem nyerte ki közönségünk részéről a fönállhatását biztosító pártolást, mely követelményt pedig az által is igyekeztünk megkönnyíteni, hogy a szokásos szinidényt egy hóval megrovidítettük.

Bizottságunk újabb meggyőződést szerezvén arról, hogy egy elismert tehetségű színészekből szervezett társulatnak tél közepén bekövetkező anyagi bukása városunk jó nevének és szini jövőjének ártalmára lenne, ezt elkerülendő a subventió mellett még 210 frt segélyt, és külön jótállást voltunk kénytelenek igazgatóknak nyújtani, mi által a színügy hitelét megmentenünk sikerült ugyan, de kellő ovatosság s fedezet törvényes bizottsága mellett is 400 frtra menő jótállással megterhelve maradtunk.

Sietünk önigazulásunkra kijelenteni, hogy bizottságunk már kiküldetése alkalmával, midőn a színház átalakításának költségét törleszteni vállalkozott, nem számítás nélkül, hanem gondosan összeállított pénzügyi terv szerint működött. Mely % alatt csatolt pénzügyi tervezetünk szerént rendes viszonyok között 1153 frt 79 kr. marandott volna meg tiszta nyereseményül városunk színügyi alapja javára. Mely számításunk határozottságát igazolja még az is, hogy részint társulatok fönállhatására, részint közérdekben kívánt ingyen színház, vagy félbér engedélyekkel hat év alatt 1574 frt összegnyi segélyt kellett nyújtannuk: mely legtöbbször — reánk — kikerülhetlenül háramlott, és váratlanul jött terheket mi, mint rendkívülieket előirányzatunknál számításba nem is vehettünk.

Ha te'ntetbe vesszük, hogy színházi beruházásokra 6169 frt 99 kr. összeget fordítottunk, bér és tetemes kamat tartozásainkat pontosan törlesztettük, hat év alatt 10,527 frt 57 kr. terhet általában, és egészben pedig 16,757 frt 57 kr. ki-

adást fedeztünk, nemcsak jóakarató munkásságunk, de kiküldetésünk iránt tanúsított áldozatkészségünk is kétségbevonhatlanul fölismerhető leendő; mindemellett mély sajnálattal valjuk be, hogy minden önzetelen fáradozásunk után is, a mennyiben megbízatásunk leteltére tartozásainkat fenn sorolt indokoknál fogva kiegyenlíteni nem sikerült, a végeredményt részünkre megnyugtásnak alig mondhatjuk, 370 frt egyenes adósságunk, és 400 frtra terjedő jótállási per alatt levő követelésünk maradt fenn. Mely tartozásokat, ha megbízatásunk le nem jár, két év alatt mulhatlanul letörleszteni időnk leendett volna.

Önigazolásunk végett, hogy működésünk után az óhajtott anyagi eredményeket teljesen sikerült mérvben fel nem mutathattuk, sajnálattal kell rámutatnunk még egy körülményre, mely munkásságunkat anyagi eredményeiben gátolá.

Az időközben külön szervezkedett szinpartoló-kört értjük, mely városunk törvényhatóságának hivatalos bizottságával szemben támogatás helyett, párhuzamosan és gyakran ellentétes irányban működött. Bizottságunk a jelen színügy és színház ügyeit volt hivatva első sorban intézni, fenntartani, ennek költségeit fedezni, és csak ez után a jövő alapjához anyagot gyűjteni. A t. szinpartoló-körnek a jelen színház és ügye nem kellett és csak annyiban vevé tekintetbe, a mennyiben azt a távol jövőben alkotandó nagy színház szolgálatára alkalmas eszköznek találta. Természetes volt tehát, hogy úgy az erők, mint a közönség részvéte megosztottak, s így egyik sem fejthető ki azon eredményt, melyet céljául kitűzött.

Távol van tőlünk a t. szinpartoló-kört azért vádolni: e kör úgy vélte, hogy aképen cselekszik helyesen, mi pedig azon meggyőződésben maradtunk, hogy az, feladatunknak ártalmára működött.

Áttérve pénzügyi műveleteink részletes föltüntetésére, azt a következőkben van szerencsénk kimutatni. (Folyt. következik.)

A sinai színházak.

A világtörténetben a mennyei birodalom egyedül áll elzárkózottságával. Ugy elbűjt az európaiak kandsága elől, hogy igen sokáig nem is tudtak létezéséről. Azonban a nyugati kultura előtt nem emelhetek oly kőfalat, mint a dúló tatár hordák ellenében s lassan-lassan kezd fellebbenni az a sűrű fátyol, mely eddig elfedte szemünk előtt Sinát.

Legújabb időkben igen sok munka jelent meg, melyek az eddig elzárt nagy birodalmat ismertetik és bámulva látjuk ezekből, hogy mily előrehaladott s minő kifejlett az ő sajtáságos kulturájuk is. Sok intézményt már előbb ismertek, mint Európa.

Többek között ez áll a szinjátéka nézve is. Azt állítják, hogy már Krisztus előtt 4000 évvel

TÁRCZA.

Vadvirágok.

6.

Meleg tűz a kemenczében,
Melegebb a lány szívében,
Nem fél a tél hidegétől,
Eloszlik az,
Elfoszlik az
Lángoló hő szerelmétől.

7.

Rózsabokor, tulipán,
A szerelmes a szép lány,
Szava mézes, csókja édes,
Ajka némán is beszédes.

8.

Leveles fa ága lebben,
Suttognak alatta ketten,
Ölekeznek, csokolóznak,
Vége-hossza nincsen annak.

9.

Becsaliban czigánybanda,
Szép Muki a primás abban;
Rásimul a hegedűre,
Megrikatja nyirettyűje. *Dalos Pista.*

Halifax, csak azért is!

Nagyon lekötölezné a ki meg tudná mondani, mikor és honnan ered ez a mondás: „Ne bántsd a magyart!“? Mint serdülő fiú először a Tóth Kálmán által szerkesztett „Bolond Miska“ czimű élezcslapból ismerkedtem meg vele. A czimlapon Bolond Miska mellékepe volt látható, kezében valami csapófa-félet tartott s erre volt írva a híres mondat. Azóta könyvezimnek is használták, verseknél vagy adomáknál, bíz én már magam sem tudom. Akkoriban két élezcslapunk volt, a „Bolond Miska“ és Jókainak „Üstökös“-e. Amannak is, emennek is szorgalmas olvasója voltam. Az „Üstökös“ járt hoz-

zánk, a „Bolond Miska“ szomszédunkhoz s ha az „Üstökös“-t kiolvastuk, kölcsönbe elcseréltük a „Bolond Miská“-val, azután megint visszacseréltük. Mit csinált a szomszéd az ő lapjával, azt nem tudom, a mienket szépen összegyűjtöttük s az év végével beköttettük. De azután annyian vették kölcsön, hogy az egyik kötet az egyiknek, a másik a másiknak ragadt kezén s otthon alig maradt egy-két kötet; van-e még belőle azt nem tudom s nem is járok utána, mert a megcsonkított munkát nem tudom nézni.

A „Bolond Miská“-nak minden száma hozott levelet Kipfelhausertől, melyet ez sógorához Krämer úrhoz intézett, az „Üstökös“ Tallérossy Zebulonól, a mely Mindenváró Ádámnak szólt. Az a Kipfelhauser olyan Kraxelhuber-féle egyéniség volt, Zebulon úr körülbelül olyan volt, mint a milyen most is. E két férfiú bölcsességét nagy gonddal tanulmányoztam s ha valaki e miatt kárhozzat, szolgáljon mentségemre, hogy emlékezetem szerint tisztelegesen irtak és sohasem tüntettek trágár beszéddel, a mi Kraxelhubert és társait élvezhetlenné teszi.

Ez a két levelező vagy főmunkatárs egyebek közt arról győzött meg engemet, hogy a magyarban kifogyhatatlan szívósság van; nem egy könnyen enged a benyomásnak s ha valamit nagy végre megkap vagy megragad, azt ösztönszerű következetességgel addig húzza-vonja, míg az egész keze ügyébe nem kerül, hogy aztán amúgy magyarmiskásan jól megfogja s többé el se ereszsze.

Meglátszik ez még időtöltéseinken is; évek kelletek hozzá, míg a nagyobbára bevándorlottakból beépült Budapesten az oláh-czigányoknak kóborlásához hasonlóan űzött korcsolyázás szervezettebb formába öntetett s korcsolyázó-egylet alakult. A Budapesten megfordult vidéki fiatal emberek az ördögös mesterséget, ha még nem tudták, megtanulták, abban magukat kiképezték s hazatérvén, a sportot otthon űzték, annak újabb híveket szereztek s ekként terjesztették.

A korcsolya és korcsolyázás igen régi találomány. Már az Eddában, említették, s mint a hatal-

mas Uller isten egyik jelvénye a korcsolya szerepel. Németalföldön, e csatornáktól keresztül-kasul járt országban, a hol minden száz lépésnyire vizre bukkant az ember, már a természetből voltak utalva az emberek arra, hogy a sikos jégen kényelmes közlekedésről gondoskodjanak. Ott az iskolabajáró gyermek a téli-czipő mellé kap még egypár korcsolyát, a melylyel nyilsebességgel az iskolába s onnan haza pályázhat; másként mennie csaknem lehetetlen volna, temérdek idő és fáradság pazaroltnék céltalanul s a fagyos láb, kéz, orr és fül oly gyakori volna, mint nálunk a tyúkszem. A mit a derék németalföldiek szükségéből űztek, azt mások időtöltésből tették s a korcsolyázás mindenfelé terjedt, elannyira, hogy szédelőgök felhasználva a mások gazdagodási vágyát, még a meleg Kelet-Indiába korcsolyát szállító részvény-társaságot is alapítottak. De Németalföldön a korcsolya tulajdonképeni hazájában a felnőttek is büszkék voltak korcsolyázásukra. A Messias híres írója, Klopstvek, lelkes ódákat irt róla, Schiller és Goethe pedig elődjét és úttörőjét a sport e nemében is utánzásra méltónak tartotta s oly lelkesen korcsolyázott, mint akármelyik mynheer. A Sedannal trónt vesztett Napoleon is jeles korcsolyázó volt s még élemedetebb korában is szerette ügyességét a jégen alattvalóinak bemutatni. Legutóbb az amerikai Jackson Haynes vergődött híre, a ki Budapesten is megfordult s ott jóformán megalapítója lett a művészies korcsolyázásnak. Egy ismerősöm, a ki most már orvostudor, akkoriban nem egy leczkét mulasztott el csupán azért, hogy az amerikai megbámulja; a sport iránt kevesebb szeretetet tanúsító tanár azonban minden Haynes-bámulásért egy-egy absentiát jegyzett a katalogusba; s minthogy a korcsolyázásban való előmenetellel lépést tartott a tudományban való hátramenetel és elmaradás, mint a hogy a mérlegnek folyton telő és üresen maradó serpenyője közötti távolság a súly nagyobbodtával egyre nő, — minden a jégre korcsolyával kivágott E fejében a már említett katalogusba secunda, vagy a mi ennél semmivel sem jobb tertia iratott. De se baj! mert ismerősöm a szó szoros értelmé-

ki volt náluk fejlődve a játékszín és emlékezetet is meghaladó idők óta ugyanazon állapotban van.

Nagyobb városokban, mint nálunk is állandó színházak vannak; azonban a legtöbb színi társaság csatangol szerte a nagy birodalomban. Ilyen kóborgó színtársulatok száma oly nagy, hogy pl. nagában Pekingben több mint 100 lézeng. Alig találhatni egy falura is, a hol e fajta mulatság hiányoznék.

Valamely helységben való ideiglenes megtelepedésre a mandarintól kell engedélyt kérni. Ezen engedély rendszeres megadatik, ha az igazgató megkenegeti a mandarin úr markát. (Ez már hasonlít az európai szokásokhoz!) Az engedély megadtván, nagy zaj és pompa közt vonulnak be a helységbe, hogy maguknak reklámot csináljanak.

Rögtön hozzáfognak a játékház építéséhez, melylyel 24—48 óra alatt — ha ezer ember befogadására szánt alkotmányt tákolnak össze — teljesen készen vannak. E gyorsaság abban leli magyarázatát, hogy az épület minden része egymásba illő bambuszból áll.

A sinai színházból minden hiányozhat, csak a buffet nem! Külön evő-ivó s játszóterem van berendezve, a mely helységek szinte a mandarin úr által adatnak bérbe.

Ha azután egyszer elkezdődik az előadás, akkor nincs is vége egyhamar; néha három—négy napon s éjen át is eltart. Ha elvégezték az egyik darabot, jön a másik. Nagy szerepet játszanak a bűvészek, kényelők, yonglörök, milyenek hozzánk is vetődnek néha.

Darabjaik többnyire bohózatok, melyeket rendszeren e „művészek“ igazgatói írják. Coupletek is vannak a darabban, melyeket zenekísérettel énekelnek. Igen természetes, hogy ez a zene tökéletesen sinai, a melyben összhangzásról, dallamról szó sincs. Náluk legfőbb virtus az, hogy mennél jobban zörögjenek hangszereiken a zenészek s épen e célból nem ritkán kakast vagy egy malacot is birnak szólásra a zene élénkítésére. Ilyen zenétől európai könnyen ideges betegségbe eshetnek.

A színházi diszletek gyarlóságát illetőleg csak egy példát említek. Ha egy darabban erős várfalat kell ábrázolni, egymásra „pakolják“ a statisztákat s azután a jámbor publikumra bizzák, hogy képzeljék várfalnak.

A színlapot nem ismerik. E hiányon az által segítenek, hogy az előadás megkezdése előtt kiállva a színpadra elmondja a rendező azt, a mit mi a színlapokról tudunk meg.

Vagy igen-igen nagy hiánya a sinai színházaknak, a mit legelőbb kell vala említenem. Sinában nincs színésznő! A női szerepeket fiatal suhancok adják. Ugy-e uraim ez már szarvas egy hiba, a mely élvezhetlenné teszi a színházat? Ugy-e hölgyeim, ez igen helyes egy szokás,

mert a férjem uramék nem kaczkodhatnak a szép színésznőkkel?

En azonban a férjek — a sokszor annyira gyötrött férjek — véleményéhez csatlakozom.

Comedrio.

Az izr. Nőegylet tanczestélye.

— Deczember 20. —

A jó hírnév, melynek ezen egyesület mulatságai örvendenek, kincset ér; a mostaninak még az utolsó perezben történt elhalasztása sem árthatott meg. Belépésünkör gyönyörű képet láthatunk, a terem telve szép fiatal leánykák és menyecskékkel, meg — tánczosokkal. Mai napság még ez utóbbiak is ritkák. A hölgyek öltözéke szép és elegans — hiába kérte a rendezőség a meghívókön az „egyszerű“-séget. De minek is? éljenek a kereskedők és varrónők, ha ugyan velők végeztetik e munkát, mert hallottam, hogy nagyobbára a ruhák sajátkezűleg varrattak szép tulajdonosaik által. A hölgykoszorúban több idegen szépséget is vettem észre, azt is tudom, hogy úgy távoztak — a viszontlátásig, mert valóban jól mulatta és mulattatta is magát mindenki. A táncz a cotillionnal végződött reggeli ötkor. Ezen siker karöltve járt az anyagival — a tiszta jövedelem 100 forintot haladja meg; kicsiny ezen összeg azzal szemben, hogy minő szükségletei vannak ezen valóban jótékony egyletnek. Közvetlenül a bál után kétszáz forintot osztogatott szegényei között a zord tél kegyetlensége enyhítésére; e buzgóságért mindég fog jutalmaztatni és pártoltatni a közönség részéről. A ki legjobban fáradozott e sikerért, melyben a választmányi tagok érdem szerint osztokodnak, a ki a szegényeknek mindig jóltevője, az egyesület önfeláldozó és ügyes elnöknője annak nevént mint elsőnek igatjuk ide, hogy az ég áldásdús működésének még sokáig tartsa meg! Schwarcz Ignáczné úrhölgy éljen! Megemlítendő szép jelenségükért és kellemeikért a leányok közül: Benedek Ottil N.-Körösről, Hirsch Matild, Hacker nővérek, Lederer N. Félegyházáról, Schwarcz Flóra, Schwarcz Vilma Félegyházáról, Schwarcz nővérek, Schindler nővérek.

A férjezett hölgyek közül: Altmann Manóné, Klein Gyuláné, Lederer Tivadarné Félegyházáról, Löwy Zsigmondné, Pollák Pálné, Schwarcz Gusztávné, Dr. Scheiberné, Dr. Rétiné, Dr. Bergerné Czeglédéről, Schweiger Mórné, Steiningerne, Vitéz Géza és Lászlóné.

A művész világból: Bényeiné, Berzsenyi Julia, Erdődi Ilona, Kövessi Sarolta, Lenkeiné.

Egy kis statistika: az első négyest 50 pár tánczolta; a füzértánczot, melyet Spitzer Endre úr ügyesen rendezett, 30 pár. A zenészek a szokott-nál sokkal rosszabban működtek. Nem ártana nekik egy kis szorgalom és igyekezet. *Junior Figaró.*

ben már akkor megállt a jég hátán és most már orvostudor s a korcsolyázásban ritkítja párját.

Nálunk Kecskemézen tavaly kezdett néhány fiatal ember a korcsolyázásról beszélgetni. Egyebet akartak alakítani, mielőtt meg volt volna hozzá a kellő anyag. Az idén jobban fogtak hozzá. Néhány korcsolyázó összeállt azon erős és tántorithatatlan szándékkal, hogy török-szakad, de jeget, korcsolyázásra alkalmas pályát teremt, ha mindjárt dézsában hordatja is össze a vizet. Csak fagy legyen, csak fagy legyen, sohajták, s csaknem hajlandó vagyok hinni, hogy az ideai rendkívüli hideget egyrészt az egyletalakitók számtalan sohaja, másrészt azoknak mindennapi könnyöngése okozta, a mely körülbelül így hangozhatott: add meg a mindennapi kenyérünket és jó nagy fagyot melléje!

A dermesztő hideget nehéz subát, báránysüveget és talpnak is elég erős fejbőrű csizmát hordó, melybe esetleg fél zsúpp szalmát lehet begyömöszölni, nem is birná türelmesen elviselni a finnyásabb ember, ha a tél valamely kellemes oldalával meg nem barátkoznék. Az egyiknek a vadászat, a másiknak a szánkázás, a harmadiknak a pattogó tűz mellől nézett hóborította táj szolgál enyhítő szerül és békitőül. De mindezek inkább csak szenvedőlegesen viselik magukat a hideg iránt, türik, mert tűrniök kell; a korcsolyázó ellenben imákat rebeg a hidegért, akkor örvend, ha a hó csikorog, a jég megrepedez és minden csonttá keményedik. Zuzmara, dér, jégcsap mindmegannyi diadaljelvény s előhírnöke kedvező korcsolyázó-évadnak. A ki pedig elég ügyességgel rendelkezik már s a jégpályán csak oly biztosan forog, mint a salon parquette-jén, azt onnan sem a tudóvésztlől, vagy egyéb halálthozó betegségtől való félelem, sem a láb-, kéz- vagy fejbetöréstől való rettegés többé vissza nem riasztja; az ilyen egyébiránt nem is pusztul el oly könnyen, a veszni szánt, rendszerint már a pálya kezdetén esik áldozatul. De az ördög sohasem oly fekete, mint a minőre festik.

A korcsolyázásnál használt korcsolyák általában három osztályba sorolhatók; az elsőbe tartozik a németalföldi korcsolya, a melynek sima vasa van;

a másodikba a német, a melynek vasa hosszában ki van homorítva; a harmadikba az amerikai görbített sima talpú. Amazok kevésbé teszik ki a korcsolyázót az elesés veszélyének, mert egész egyenes talpuk a jégre lapul, de igazi jó korcsolyázás csak az amerikai korcsolyán esik, a melynek érzékenysége vetekedik a szeszélyes nő idegzetének érzékenységével. Az amerikai korcsolyák közül legjobban a Halifax, mert a lábat sehohsem szorithatja s a vérkeringést még annyira sem akadályozza, mint a magassarkú cipő, mely a lábat természetellenes helyzetbe fogza. De ily dolgokban sokat határoz az egyéni felfogás s azon bizalom, a korcsolyázásnál valódi előítélet, a melylyel az egyik vagy másik rendszer szerint készült korcsolyát nézzük. A ki nem tud korcsolyázni az egyikén, ép úgy elbukik, mint a másikon, s vajmi gyakran bukik az is, a ki már tud; mert valamint a cholerát az kapja meg leginkább, a ki legjobban fél tőle, vagy hajlammal bír reá, úgy a korcsolyán is az esik el leghamarább és leggyakrabban, a ki legtöbbet fél az eleséstől, vagy testalkatánál, nehezebb mozgékonyaságánál fogva az egyensúlyt legkönnyebben elveszti. Kék foltok nélkül itt senki sem boldogul s mindenki a maga kárán tanul.

Sokan azt hiszik, hogy a korcsolyázást most azért művelik annyira, mert divat s hogy mint minden divat ez is rövid időn lejárja magát. De tévesen; mert habár divat, mihelyt általános közkezdelt-ségű időtöltéssé válik s máig is azzá vált, ép oly kevésbé fog divatból kimenni, mint a táncz, úszás, tornázás s egyéb athletika az olcsóbb, lovaglás, csónakázás a költségesebb sportnemek közül, sőt megszünend merőn divat lenni s lesz életszükséglet.

Ezen átmeneti korszakban vagyunk most, s azért biztosak lehetünk benne, hogy a kiket az idén a jégen megfordulni látunk, azokkal esztendőre is találkozni fogunk ott, ha, s úgy legyen! isten élteti őket. De nemcsak ezekkel fogunk találkozni, hanem újabb és újabb arczokat fogunk látni, mindmegannyi újabb hívet a jég sportnak s a létszám évről-évre szaporodni fog s lassanként oly elkerülhetetlennek fogják tartani a korcsolyázás

A nők kisebb vétkei.

Nem férfi írja az alább közlöttet. Nem mondható tehát, hogy újra a férfiak, azok a nőket rágalmazni szerető férfiak söpörnek mások ajtaja előtt, holott a maguké előtt is volna söpreni való.

Egy derék angol nő „Our small sins“ című munkájában leplezetlen őszinteséggel vallja be a szép nem kisebb vétkeit. Legyen szabad jelen munkát ismertetni egy jeles női lap közvetítése után.

A csacsogás vagy fecsegés — írja a szerző — az első kisebb vétünk. Összefüggésben áll azon tulajdonságunkkal, hogy nagyon hamar itélünk a nélkül, hogy alapunk volna hozzá. Ezt a természeti hibát valódi férfinel nem találjuk fel s a mely férfinek szintén tulajdona, általában „nőies“ jelzővel illetik. Az ilyeneket valódi férfiak társaságukban sem tűrik. Leginkább az üres fejű, útczaróvó dandy képezik az „asszonyos“ férfiak osztályát.

Nem szenvedünk mi soha tárgy hiányában, mert a legcsekélyebb tárgyról is órahosszat el tudunk fecsegni és bámulatos, a mint egyik tárgyról a másikra áttérünk. Mi nők valóban művészies gyönyört lelünk a fecsegésben.

Fecsegés és mendemondázás az egyedüli módja általában köztünk a mulatásnak!

Kisebb vétkeink közzé tartozik a túlhajtott bizalom és közlékenység. Mily hamar megtörténik nők között az ismeretség! Mily könnyelműen megajándékozunk egy ismeretlent bizalmunkkal s áruljuk el neki még titkainkat is! Egy ebéd alatt két szomszédos nő, habár ma látták először egymást, már tudják egymásnak minden ügyét — baját és titkát.

Mit szóljunk a kíváncsiságról, melytől ösztöndzöttelve mohó vágygal kutatunk új meg új hírek, kalandok és családi titkok után? A kíváncsiság veszi ki kezünkől a hasznos olvasmányokat s tesz helyébe érdekfeszítő, izgalmas munkákat, vagy pikantériákat tartalmazó újságlapot.

Az irigység is sajátos tulajdona igen sok nőnek. Vagy nem látta még senki, midőn nyilvános helyeken irigy szemmel nézi egyik, a másiknak talán módosabb öltönyét? Épen ez a tulajdonság okozza azt, hogy nők között valódi barátság a legnagyobb csudák közzé sorolható.

Ha ismertetni akarnánk minden kisebb vétket, milyenek a hiúság, feltűnni vágyás, durezáskodás és a többi, akkor ezekről egy egész könyvtárt lehetne összeírni.

Hát még ha a nagyobb vétkeket vennők tárgyalás alá, milyen például a gyermekek ferde nevelése!

Keserű igazságok ezek; és épen ezen igazságok okai igen sok keserűségnek.

Igy beszél egy felvilágosodott szellemű író.

megtanulását és gyakorlását, mint például ma a tánczét. Férfiak és nők vetekedni fognak egymással a sport terjesztésében s mint a bál nők nélkül képzelve unalmas, sőt tán lehetetlen összejövetel, úgy a jégpálya sem fog igazi mulatóhelynek tekintetni, ha a szép nem azon képviselve nem lesz. Ez a sportnak csak előnyére válik, mert a bárdolatlanságot, a kamaszkodást száműzi köréből.

A ki meglátogatta a Széktó melletti jégpályát, az csak örvendhet azon, hogy a sportot annak főemberei ritka komolysággal vették kezük ügyébe. Ennek kivételkézménye az volt, hogy a kisebb emberek hasonló komolysággal kezdték meg pályafutásukat s azt ugyanígy folytatják; nem üznek csupán játékot, hanem mint a sakknál játszva küzdenek (ludimus effigiem belli!), játszva edzik testüket lelküket. S e komolyság lelke e sportnak s egyúttal biztosítéka annak, hogy az nálunk fel fog virágozni. Már is lehet látni fiatal deákokat, a kik e sportot itt tanulták meg, (mert a máshonnan jött virtuózokra e tekintetben nem hivatkozhatunk), s fiatal leányokat és menyecskéket, a kik tél idején Kecskemét határából lábukat soha ki nem vonták, a jégen nemcsak egész biztossággal, hanem meglepő otthonossággal és ügyességgel forgolódni. Ezek tulajdonképen még csak kezdőknek tekinthetők, de a mit eddig elértek, igazolja „Bolond Miska“ jelszavát: „ne bántsd a magyart!“ mert a mihez komolyan fog hozzá, abban tiszteletet parancsoló eredményt is tud felmutatni.

S azért a ki fiát, vagy leányát új-évre ajándékkal akarja meglepni, nem tehet jobbat, mint hogyha annak egypár korcsolyát vesz s beiratja a korcsolyázó egyletbe; semmiféle időtöltés oly kevés költségbe annyi szórakozás mellett, mint a menyeyit a korcsolyázás nyújt, úgy sem kerül. A méreg drága bál ruha helyett itt kiki beéri közönséges öltözetével, sőt a fiúnak még jobb a viselés; nem is az az első a ki legszebben öltözködik, hanem az, a ki legjobban befutja a jégpályát. *Effendi.*

Érzem, hogy olyan themát ismerttettem, melynek bolygatása, miként a Dalailáma által „tabunak“ kijelölt tárgyé tiltva van.

Az, hogy tettekkel czáfoltassék meg, mikép a kedves magyar nők körében nem uralkodnak ezen felsorolt vétkek — csupán kegyeteken áll hőlgyeim!
Camedrio.

ÚJDONSÁGOK.

— **A helyi piaci és vásári helypénz-szedési jogot** Spieler László úr, mint legtöbbet ígérő, 37,399 lorintért vette haszonbérbe. Nagyon örülünk, hogy családunk feltevésünkben és számításunkban, mert e nem remélt szerencsés véletlen által nemcsak a költségvetésnél mutatkozó 3046 frt 52 kr. hiány lett fedezve, s a szájbér-felemelés beszüntetve, hanem még ugyanennyi, vagy több fölösleg jött létre, s így a jövő 1880-ik évbe deficit nélkül léphetünk be, s azt hisszük, hogy ha még a pesti ház néven emésztő Molochtól megszabadulhatnánk, melyet kedves mokra atyánkfiai hagytak örökségül, még kikerülhetnénk a domesticát is, szájbér-felemelést is, de még ettől bármi módon meg nem szabadulunk, addig a 18—20 ezer forintocskát hiven fizethetjük évenként ama keserves nótiért, hogy Pesten csináltattam házat stb.

— **A korcsolyázó-egylet** 1880. év január hó 24-én saját pénztára javára elite-bált rendez. A rendezőség következőkép alakult meg: elnök: Mádi János, bizottsági tagok: Balta Béla, Butschek Albert, Csorba Pál, Hollósy Gyula, Kelecsényi Zádor, Kormuth Frigyes, Lastmann Frigyes, Marton Hugó, Németh Dániel, Spitzer Endre, Pócsy György, Szegedy György, Ulrich Ödön és Witz Ede. A rendezőség minden törekvése oda irányul, hogy a jégpályán uralkodni szokott kedélyességet a táncsteremben is meghonosítsa s onnan a mindinkább divatszerűbbé vált túlfeszességet a lehetőleg kiküszöbölje, — irányadó eszméje a kivitelben a csinos egyszerűség lesz.

— **A kecskeméti Casino-egyesület** folyó évi december hó 28-án délután 3 órakor saját helyiségében tisztújító rendes évi közgyűlést tart, melyre az egyesület rendes tagjai meghívotnak. A választmány megbizásából Szegedi György, jegyző.

— **Kövessy Sarolta** k. a. szintársulatunk egyik legtehetségesebb tagja, kit közönségünk két idényen át a legelőnyösebben ismer és ki városunkban közkedveltségben részesül, e hó 30-án tartja jutalomjátékát. Előadják a „Völgy liliuma“ című öt felvonásos francia színjáték Barriéretől. Hiszszük, hogy a színházba járó közönség tömeges megjelenésével fogja pártolni az igyekező művésznőt.

— **A korcsolya-sport** folyvást hódít, s a tartós hideg daczára mind a korcsolyázók, mind a nézők száma egyre szaporodik, kik most már kényelmes fűtött helyiségből szemlélhetik e mulatságot. Karácsony másodnapján zene is volt, s a jégen korcsolya-negyest táncoltak; hanem a zenészek alkalmasint megelégték a mulatságot, mert hát a czigány nemesak a szántást, de a jeget sem igen kedveli.

— **A kaszinói estély** — mint biztos forrásból értesülünk — Sylvester napról közbejött akadályok miatt elmarad; hanem e helyett Vizkereszt előestélyén, vagyis a jövő évi január 5-ikén fog megtartatni, miről annak idején a rendezőség fogja értesíteni a közönséget.

— **Papp Mihály úr** becses régipénzgyűjteményét a helyi állami főreáltanodának ajándékozta, s a tanári kar jegyzőkönyvi kivonatban fejezte ki hálás köszönetét a nemeskeblű tanügybarát irányában.

— **„Nótás Kata“**, Győry Vilmos kitűnő írónk ez első népsziműve f. hó 25-ikén került nálunk színpadra. A darab meséjét és bírálatát már a fővárosi lapokból ismerhetik olvasóink, melyhez mi csak azon megjegyzésünket csatoljuk, hogy a tartalom és népies alakokkal bíró népsziművön a figyelmes szemlélő könnyen fölismerheti egyfelől a kitűnő tollú költőt, másfelől pedig a kezdő népsziműíró, ki azonban megmutatta, hogy ezen a téren is képes sikert aratni. Társulatunk dicséretes buzgalommal igyekezett a darabot érvényre emelni, s ha itt-ott nem eléggé sikerült, az csak az első ízben történt előadásnak tulajdonítható. A czimszerepben Bényeinek még élénken, kedvvel és sok ügyességgel játszott s énekelt, — mellette Csige, Bágyoni, Parragh, Hanelné és Kövessy Sarolta tünnek ki. A darabban előforduló dalok Szentirmay Elemér szerzeményei, s köztök sok új és zamatos dallamú rész van, mit azonban az első előadásnál még nem voltak képesek színészeink teljesen érvényre juttatni, s így nem is tette meg a kellő hatást, mi később nem fog elmaradni. A nézőtér szépen megtelt a fölemelt helyárak mellett is.

— **A sz. fehérvári országos kiállításon** résztvett kiállítók számára ítélt érmek és oklevelek megérkeztek, az itt alakított közös bizottság most

intézkedett ezen kitüntetésüknek ünnepélyesen eszközöndő kiosztása iránt; mely alkalomra mint halljuk diszvacsoira is fog rendeztetni, hol is helybeli jelesb bortermelőink közül többen fogják boraitkat bemutatni.

— **Temesvártt** a 39-ik sorsyalozezed egyik közvitéze közelebb a felsőbbség iránti ellenszegülés bünténye miatt agyonlövésre ítéltetett, s ez rajta f. hó 24-ikén végre is hajtatott.

IRODALOM és MŰVÉSZET.

Beküldetett hozzánk a „Vadászlap“ mutatóvány száma. Tartalma: A szerkesztő előszava. Téli vadászatok az ország különböző részeiben és nagy vadasterületein. Kopászat medvére és vaddisznókra a sárosi erdőkben br. Ghillányinál. Körültekintés a fővárosi vadhús piaczon. Tárca czikk: Megyei farkasvadászat 1827-ben. Rudolf főherczeg vadászata medvére és vadkanra gr. Schönborn-nál. Vadászati akadályokkal (Humoresk). Körültekintés a külföldi vadászatokon (Francia- és Németországban; amott Gambetta, Grévy, az orleansi és bourbon herczeg vadászatai; emitt a német császári nagyvadászatok ismertetése). Mint egy szerkesztői megjegyzés tudatja velünk, a magyarországi vadászatokról szóló czikkek mind eredetiek. Szerkesztő Sárkány János Ferencz a „Vadász“ és „Verseny-lap“ szerkesztője. A lap díszes kiállításban, 12—16 negyedrét oldalon jelenik meg minden szombaton. Előfizetési ára egész évre 5 frt, félévre 2 frt 60 kr., mely a szerkesztőséghez, Pest, Nemzeti Casino II. em. intézendő.

Megjelent a dr. Toldy László által szerkesztett „A föld és népei“ című vállalat 12. 13. és 14-ik füzeté, mely az éjszak-amerikai földrajzi, kereskedelmi, gazdasági viszonyoknak megkezdett ismertetését folytatja. A szép kiállítású és képekben gazdag műnek ára füzetenként 80 kr.

A megszűnt és rövid életű „Czegléd“ helyébe Ottinger Ede mint kiadó és Mokes Károly, mint felelős-szerkesztő „Czegléd-Abony“ című hetilapot indít meg jövő hó elején, mely a nevezett két város érdekeit lesz hivatva képviselni. A lap kiadó-hivatala Nagy-Kőrös s az előfizetési pénzek (a legközelebbi négy óra 1 frt 50 kr.) oda küldendők.

A jövő év elejétől fogva „Nemzeti nőnevelés“ című havi folyóirat fog kiadatni Budapesten, melynek első füzeté már megjelent. A folyóiratot a budapesti sugárúti állami tanítóképző-intézet tanítói szerkesztik és adják ki; czélja a nőneveléssel foglalkozók különféle természetű feladatainak fejtegetése, ismertetése stb. Ára két hónapra 1 frt.

Sub rosa üzenet.

14. Többnek. Névtelen felhívásokra nem reflectálhatunk. Ha önöknek szándéka valakit felleptetni s a felelősséget érte elvállalják, forduljanak az igazgatóhoz saját nevükben s a „többen“ classikus köpönyegét vessék lomtárba.

Felelős szerkesztő: Dr. BELICZAY JÓNÁS.

Főmunkatársak:

Hornyik János, Dr. Tassy Pál.

NYILTTÉR.

Rögtön elfoglató lakást keres 2—3 szoba, konyha stb.-ből állót

Hanusz István,

170 (1—1)

főreáliskolai tanár.

H I R D E T É S E K.

POUDRE RAVISSANTE du Dr. LEJOSSE à PARIS

A párisi és londoni hölgyvilág, valamint a legtöbb művésznő legkedveltebb arczpora. Mindazon t. hölgyek, kik egyszer használták, meggyőződtek, hogy a POUDRE RAVISSANTE felülmulhatatlan, igen jól tapad, láthatatlan, és természetes üdéséget ad a bőrszínnek, tehát legjobban ajánlható. Nagy doboz ára 1 frt. — Kisebb 60 kr., fehér vagy rózsaszínű.

„RAVISSANTE“ du Dr. LEJOSSE à PARIS

a hölgyvilágnak egyetlen ártalmatlan bőrszépítő szere, azon jeles tulajdonsággal bír, hogy a bőrszerve puhítólag, felhígítólag hat, annak működésére fokozó és életető befolyással bír. A legdicsőbb toilette-szer minden hölgy számára, mely minden bőrbetegséget eltávolít s a bőr színt fiatalítja és szépíti. Mint lágyító, bőrfelkészítő szer minden zsiranyagot és olajfélélt felülmul, miután a bőrt rendkívül hajlékonytá, gyöngéddé és fehérré teszi. Nagy üveg ára 2 frt. 50 kr., kicsiny 1 frt. 50 kr.

SAVON RAVISSANTE

legjobb és legkedveltebb pipereszappán a bőrszín szépítésére és javítására. — Egy kartonnal (3 darab) 1 frt. 50 krajczár; darabonként 50 krajczár.

Valódi minőségben kapható Budapesten: Török József úr gyógyszer-tárában, király-útcza és a nagyobb vidéki gyógyszer-tárakban. Kecskeméten: Katona Zsigmond úr gyógytárában. Központi főraktár: Schwarz Henriknél. Budapest: Múzeum-körút 10. 133 (10—8)

Eddig nincs fölülmulva.

MAAGER W.-féle

es. kir. kizár. szabad. valódi min. tisztított

CSUKAMÁJ-OLAJ

Maager Wilhelmtől Bécsben,

az első orvosi tekintélyek által megvizsgált és könnyen emészthetőségénél fogva gyermekeknek a mell- és tüdőbajok, görvetség, hályog, daganat, bőrkütegek, mirigybetegségek, gyengeségek stb. ellen különösen ajánlt és rendelt legtisztább és legjobb,*) legtermészetesebb és elismert hatású szer. **1 forintos palackokban** gyári raktárban **Bécs, Neumarkt Nro 3**)**, úgymint az osztrák birodalom legtöbb gyógyszer-tárában és jöhrnevi anyagárú-kereskedéseiben valódi minőségben kapható. Kecskeméten: Molnár János gyógyszerésznél; Czegléden: Persay Sándor gyógyszerésznél; Szolnokon: Horánszky István gyógyszerésznél.

*) Újabb időben több czég háromszegletű palackokat tölt meg tisztátlan csukamáj-olajjal, és a közönségnek mint „MAAGER“ valódi tisztított csukamáj-olajjal igyekeznek eladni. Az efféle rászédésnek kiküszöbölése végett kéretik csupán azon palackokat „MAAGER“ valódi tisztított csukamáj-olajjal töltötteknek tekinteni, a melyeknél az üvegen, a czímkén, zárlapok és használati utasításon a „MAAGER“ név áll. **) Ugyanitt létezik a Schaffhausen „nemzetközi kötelék-angyaggyár“, Hall és Ruckel new-yorki „Sozodont“ gyár és Hartenstein & Co. hűvelődék-gyáruknak Chemnitzben foraktára. 143 (12—6)

Szóló-eladás.

Az öreghegyben — Csákánytó mellett — Balla Sándor és Ág Mihály szomszédságában levő 232 útból álló szőlő eladó. Bővebben értekezhetni Gömbri István tulajdonossal — 4. tized, 697. szám alatti — lakásán. 169 (1—1)